

στάθῃ, νὰ τὸ περιεργασθῇ. Μόλις ὁμως ὕψωσε τὰ ὄμματα πρὸς τὴν γυνῇν καλλονήν, ἀπέστρεψε μετὰ φόβου τὸ πρόσωπόν του· καὶ διενδυνῆεις ἀμέσως εἰς τὴν ἐπισκοπὴν, ἐξεσφενδύσας δορυμύτατον καὶ ἐπιτιμητικώτατον ἔργον πρὸς τὸν δήμαρχον διαμαρτυρούμενος ἐν ἀναγκασίᾳ κατὰ τῆς ἀσέμνου παραστάσεως καὶ τοῦ πλήγματος ὅπερ ἐπέστη ἡ δημοσία ἡθική. Ὁ δήμαρχος ἀπαντῶν ὑπέμνησεν αὐτῷ τὸν ἡθικὸν ἐπίλογον τῆς θυσίας τῆς Ἀθήνης, τοῦ ὑπέδειξε δὲ νὰ ἐπισκεφθῇ τὰ καλλιτεχνία ἔργα τῶν γαλλικῶν μητροπόλεων, καθὼς καὶ τοῦ Βασιμακοῦ. Ὁ ἐπίσκοπος ἐπιμένει, καὶ οἱ κήτοικοι διηρξέθησαν εἰς δύο ἀντιμαχόμενα μέρη. Ἄλλοι ζητοῦν τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἀγάλματος καὶ ἄλλοι ἐπιμένουν νὰ διατηρηθῇ εἰς τὴν θέσιν τῆς ἡ Ἀθήνη ἐν ὀνόματι τῆς τέχνης καὶ τῆς καλλονῆς.

Πρὸ εἴκοσι ἐτῶν ἡ Ἰταλικὴ Βουλὴ ἐνήφισεν τὴν ἀτέγγουσαν εἰς τὴν Ρώμην μνημεῖον τοῦ Βίκτωρος Ἐμμανουὴλ Β', πάππου τοῦ σημερινοῦ βασιλέως τῆς Ἰταλίας. Τὸ ἔργον ἤρχισεν εὐθὺς ἀμέσως, ἔκτοτε δὲ ἐξακολουθοῦν μέχρι σήμερον αἱ ἐργασίαι χωρὶς ν' ἀποπερατωθῇ τὸ μνημεῖον. Μέχρι τοῦδε ἐδαπανήθησαν 20,000,000 φρ. θ' ἀπαιτηθοῦν δὲ ἀκόμη ἄλλα 5,000,000 πρὸς ἀποπεράτωσιν του. Τὸ μνημεῖον, τὸ ὁποῖον ἀνεγείρεται μετὰ τῆς Ρωμαϊκῆς Ἀγορᾶς καὶ τοῦ Καπιτωλίου, θὰ εἴναι τὸ μεγαλειότερον τοῦ κόσμου καὶ θὰ περιλαμβάνῃ ἐβδομηκοντα συμπλέγματα ἀνδριάντων — ἔργα τῶν διασημοτέρων γλυπτῶν τῆς νεωτέρας Ἰταλίας.

Ὁ πρῶν ἡγούμενος, καθηγητὴς κατόπιν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Γάνδης καὶ μέλος τῆς Βελγικῆς ἀκαδημίας σοφῶς γεωλόγος Ἀλφρόντος Renard θὰ ἔχη προσερχῶς ἐν Βρυξέλλαις τὸν ἀνδριάντα του, ὅστις θὰ εἴναι ἔργον τοῦ γλύπτου A. de Tombuy. Ὁ Renard παρίσταται φέρον ὀρενδιγκόταν καὶ ἐπὶ τῶν ὤμων ἐφορμένην τὴν τήβεννον τοῦ καθηγητοῦ. Ἡ ἀριστερὰ χεὶρ του στηρίζεται ἐπὶ ἐνὸς χάρτου ἡμισφαίριον· ἡ δεξιὰ ἀκουμβᾷ ἐπὶ τοῦ λαχῦ, στάσις ἣν ἐσυνείδησε. Κάτωθεν ὑπάρχει τὸ στήθον, ὅπερ ἐμφυτεύσει τὴν προτερεῖαν τοῦ θανάτου του: Venit ut liberaret eum.

Εἰς τὸν ζωγράφον κ. Παπαντωνίου ἀνετέθη ὑπὸ τῆς Προστασίας τοῦ Πανεπιστημίου νὰ γράψῃ τὴν εἰκόνα τοῦ καθηγητοῦ Χρηστομάνου.

Ὁ κ. Παρθένης διατρίψας ἐπὶ μῆρας ἐν Πόρῳ εἰργάσθη σειρὰν τοπειῶν καὶ θαλασσογραφιῶν, ἃς προσοφείζει διὰ τὴν Βιέννην ἐκθεῖν. Ἐξ αὐτῶν ἐξέχει ἡ «Κοιμώμενη» τὸ γνωστὸν ὄρος τὸ ἔχον σχῆμα γυναικὸς ὀπίσως κεκλιμένης. Πρὸς τοὺτοίς εἰς τὸν κ. Παρθένην ἀνετέθη ἡ κατασκευὴ τῶν ἀγιογραφιῶν τοῦ ἐν Πόρῳ ναοῦ τοῦ Ἀγ. Νικολάου.

Οἱ ἀξιωματικοὶ τῶν Ἀθηνῶν κοινῇ ἐράνῳ κατεσκεύασαν προτομὰς ἐν γύψῳ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ πεσόντων ἀξιωματικῶν. Τῶν προτομῶν αὐτῶν θ' ἀποσταλῇ ἀνὰ ἐν ἑκτον εἰς ὅλα τὰ σχολεῖα τοῦ Κράτους. Τὰ ἀποκαλιπτήρια θὰ γίνωνται ἀπανταχοῦ ταυτοχρόνως.

Νέον Γαλλικὸν φιλολογικὸν καὶ καλλιτεχνικὸν περιοδικὸν ἤρξατο ἐκδιδόμενον ἐν Παρίσις ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Charles Gallet, ὑπὸ τὸν τίτλον «La Nouvelle Athènes» Εἰς τὸ α', τεῦχος τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου

δημοσιεύεται ἐκτός ἄλλης ποικίλης ὕλης καὶ μεταφράσεις περὶ τοῦ ποιήματος τοῦ Διενδυντοῦ τῆς «Πενεκοθήκης» κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Ary—René d'Yvermont.

Ἐκ Βομβάης ἀγγέλλεται, ὅτι ὁ Γερμανὸς ἀρχαιολόγος Φὼν Λεκὸν, εἰσόδους εἰς τὰ ἀπώτερα μέρη τῆς Κεντρικῆς Ἀσίας, ἀνεκάλυψε καὶ φέρεται ἐκείθεν ἐξόχως ἐνδιαφερούσας εἰκόνας ἐπὶ ξηροῦ πηλοῦ, τῶν ὁποίων τὸ βάθος εἶνε ἐκ φύλλων χρυσοῦ. Ἐπίσης ἀνεκάλυψε πολλὰ χειρόγραφα εἰς 10 διαφόρους γλώσσας, μετὰ τῶν δὲ αὐτῶν ἐν εἰς γλῶσσαν ἐντελῶς ἀγνωστον μέχρι τοῦδε.

Ἀνυμνον! — καλλιτεχνικοὶ σύλλογοι ἰδρύθησαν καὶ ἔχει ὁ Θεὸς ἢ μᾶλλον ἔχει ἡ φιλοδοξία τῶν καλλιτεχνῶν στάδιον ἐνεργείας. Ἡ πείρα διδάσκει ὅτι σύλλογοι τοιοῦτοι εἶνε ἐφήμεροι, ἔχοντες τὴν ἀποτυχίαν ἐκ τῶν προτέρων ἐξοφαισμένην. Ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι καὶ γενναῖον ἡμποροῦσε νὰ γείνῃ ἐν ἡ ἐπιτροπῇ τῆς «Ἐθνικῆς Πινακοθήκης» ἥτις ἀποτελεῖται ἀπὸ λίαν φιλοτέχνους καὶ ἀνωτέρους πάσης μικροραδιουργίας ἄνδρας ἀνελέμβανεν ἐπισήμως τὴν διογάνωσιν μιᾶς ἐτησίως καλλιτεχνικῆς ἐκθέσεως. Μία καὶ καλὴ ἐκθεσις θὰ ἔσωζε τοὺς καλλιτέχνας ἀπὸ τῆς Ἰκαρείους πτήσεως των.

Ἀπέθανεν αἰφνιδίως ἐν Κωνσταντινουπόλει ὁ γνωστότατος φιλέλλην ποιητὴς καὶ πρῶν προξένος τῆς Γαλλίας ἐν Σμύρῃ καὶ Πειραιεὶ Γουσταῦος Λαφὼν. Ὁ Λαφὼν ἔχει γράψῃ πλείστα ποιήματα Ἑλληνιστί, ὧν τινὰ πατριωτικώτατα.

Εἰς τὰς «Ἀθήνας» ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ κ. Μ. Σιγούρου ἐκτενὴς κρίσις περὶ τῶν «Φύλλων ἡμερολογίου» τοῦ κ. Α. Καλογεροπούλου, ἐν δὲ τῇ «Ἀστυπείᾳ» ὑπὸ τοῦ κ. Χ. Χρηστοβασιλείου.

Εἰς τὴν ἑλληνικὴν Μέγελικ, ἥτις μετεβλήθη εἰς μονήν, ἐνεκαίνισθη τὸ μνημεῖον τοῦ Ροδόλφου, ὅπερ ἡ Ἐλισάβετ εἶχεν ἐγείρῃ ἄλλοτε εἰς τὸ Ἀχίλλειον.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἡρξάντο αἱ διαλέξεις τοῦ Γερμανικοῦ Ἰνστιτούτου Ἀθηνῶν. Ὁ Δαϊρφφελδὶ ἀνέγνωσε τὴν ἐτησίαν ἐκθεσιν τῶν πεπραγμένων, ὃ δὲ κ. Μπρόνγκερ ὁμίλησε περὶ Ἀττικῶν γαμηλίων δώρων.

Θὰ ἐνεργηθοῦν προσεχῶς ὑπὸ τοῦ κ. Καββαδία ἀνασκαφαὶ ἐν Θήβας, πρὸς ἀνέκρυσιν τῶν περὶ τὴν Καδμείαν ἀρχαίων μεγάρων.

Ἡρξισαν αἱ πρὸς στερέωσιν τοῦ ναοῦ τῆς Ἀρχαίας Κορίνθου ἐργασίαι· τοῦ ναοῦ σώζονται ἐκ τῶν 15 κινόνων μόνον 7, τῶν λοιπῶν καταπεσόντων. Ἀλλὰ καὶ οἱ σωζόμενοι εἶνε ἐτοιμόρροποι.

Εὐρέθη εἰς τινὰ παρὰ τὴν Λαμίασαν λόφον τάφος, ἐν τῷ δὲ αὐτοῦ συντρίμματι ἀγγείων πηλίνων τοῦ χαμπανικοῦ λεγομένου ὕφους, ἀστράγαλοι, ὀστράκα, βάσις κατόπτρον κ.λ.π. Ὁ τάφος εἶνε τοῦ Β' ἢ Γ'. αἰῶνος ἀνέκων εἰς γυναῖκα, διότι εὐρέθησαν εἰς ἀγγεῖα ὑπόλοιπα βαφῆς τῆς καλουμένης ἔγχρους. Ὁ τάφος εἶχε συληθῇ πρὸ 15ετίας.

Εἰς τὸ χωρίον Γαρδίκιον παρὰ τὰ Τρίκαλα ἀνεγρέθη κτιστὸς τάφος ἀρχαῖος μεγάλης σπουδαιότητος.

